

uit uitkomen van
gevoeld om dezen
geregelden tijden

en E. Dik van
maker van Bus-
van Amster-
id van Nieuwer
immermeer Oost-

volgende Provin-
den enkele actu-
doen behandelen.

worpen" hadden
ervelende kolom-
oor Overijssel
van ds J. K.
n een artikel van
l ettelijke malen
overleg met prof.

blad al ettelijke
prof. Holwerda,
en werd aan het
ouden voor WE-
t eerst als Gods
BINDEND opge-
len een futurum
n: TE WEDER-

t: maar er was
905" (in den
ing, dat elk uit-
doop metterdaad
ten is, omdat de
nder, of na den
gelooven, dat in
n heeft dat die
le is weggelaten.
En als 't anders
illen.

el eens de breeds
van ds Vellenga,
bben geen steek
modes. En niets
der weglatingen.
feiten. Dat is
an de letterlijke
at het met dien
le de uitspraken
mogelijk weer-
neegewerkt aan
een woord meer
altijd zoo best...
ook onder-
waar heeft
art" van „1905“
lt vroolijk heen
eft, dat ik in de
en voorstel
van dr G. Ch.
tegelijk „ja“ en
eer om het feit
ing gepubliceer-
ekende „praead-

in den aard der
nreks van 1905
chouwd“ „maakt
einer“ (dan vol-
punten uit wat

dat ik te voren

dat „het“ in
et worden ver-
tgeen er volgt“
„dat aan candi-
s nede ter
orgelegd“.

te voorbij aan het
schreef:

ten, de wederge-
voor den rechten
doen geschieden.
aat in dien z.g.
ontkend. DAAR-
N HET KADER
VAN 1905 DE
EN“ MINSTENS
VEDERBAREN“
EVULD. MAAR
“.

rdt, maakt het-
otting;
m, die kop, als
rbaren“) gesteld
);

d) toch zou dat hebben MOETEN gebeuren, niet
volgens den gedachten gang van K. S., maar volgens
dat raam van uw hooggeroemde 1905 tenminste;

e) hetgeen had MOETEN gebeuren is nog niet ge-
beurd, ook niet door uw concrete binding, besluit en
uitvoering daarvan.

Met andere woorden: wat ds Vellenga
ontkent, dat door mij gezegd zou
zijn, heb ik wel gezegd. Ik zei het op
tijd, toen hij nog sliep, en nog komen moest tot zijn
openbare grove zonden van schorsing van ambts-
dragers.

Luisteren we verder naar ds Vellenga. Onderge-
teekende is volgens hem geschorst naar aanleiding
NIET van den INHOUD van zijn praeadvies, van
hlerboven. Alleen maar (zegt ds Vellenga, wat prof.
Holwerda niet geschreven had, weshalve ds V. tever-
geefs naar hem verwijst), ALLEEN MAAR het ROND-
ZENDEN ervan was de aanleiding van de schorsing.
Hier vertelt dus een dominee zonder blikken en blozen,
dat het een openbare grove zonde is, aan de kerke-
raden te doen weten wat men in een OPENBAAR
stuk aan de SYNODE heeft gezegd..... De opperste
hiërarchie is dat dus.

Maar dit in 't voorbijgaan.

Hoofdzaak is dit: dat ds Vellenga TEN
ONRECHTE beweert, dat de schorsing NIET geschied
is naar aanleiding van den INHOUD van mijn hier-
boven bedoelde praeadvies. Hoe komt hij aan die
dwaasheid? In dat praeadvies zeg ik duidelijk:

„Zelf..... acht ik de aangevochten zinsnede IN
ZICHZELF ONJUIST“.

Dat wisten de heeren dus vóór ze me vragen gingen
stellen, 5 stuks. Ook deze vraag: of ik beloofde,
niets te leeren, dat niet volkomen daarmee
in overeenstemming was!

In dat zelfde stuk zeg ik eveneens duidelijk:

„Nu..... is de vraag..... of men een materieel
bestreden zinsnede moet aanvaarden als uitdruk-
king-in-zich-zelf van goddelijke openbaring. Ik
zelf kan dit niet, gelijk ik trouwens aan
de Hoogeschool der kerken in mijn studententijd
haar heb hooren bestrijden“.

Dat ik het dus niet kon, wisten de heeren dus
nóg eens, vóór ze me vragen gingen stellen. Ook die
éene van volkomen overeenstemming.

En nu komt ds J. K. Vellenga, alsof er nog geen
druppel water door de Meppeler kanalen gevloeid is,
sedert de schorsingen zijn begonnen, heel nadrukkelijk
vragen, hem mee te deelen WIE „GEWEERD, GE-
SCHORST OF AFGEZET“ IS, OMDAT HIJ GEWEI-
GERD HEEFT ZICH TE LATEN BINDEN AAN HET
PERFECTUM VAN „42“.

Welnu, voor de zooveelste maal zij het hem gezegd:
IEDEREEN, van wien GEEISCHT WERD, dat hij
BELOVEN zou NIETS TE LEEREN dat met de for-
mule van 1942, die van het perfectum, NIET TEN
VOLLE IN OVEREENSTEMMING WAS. Want een
futurum is met een perfectum heelmaal niet
in overeenstemming.

Een paar namen?

Een paar uit de ETTELIJKE?

Welnu dan: prof. S. Greijdanus.

Hem is geëischt, niets te leeren, wat niet volkomen
in overeenstemming was met dat zinnetje van 1942.
Het PERFECTUM-zinnetje. Schorsingsgrond: openlijk
bestrijder van de perfectum-uitspraak?

Welnu dan: de vroegere candidaat H. J. Schilder,
die tot groote droefenis van ds Vellenga, en ten blij-
van de ontzaglijke verharding van dezen man en van
ons allen tegen het gezag van Christus, nu geen can-
didaat meer is. Hij heeft geschreven over dat PER-
FECTUM, hij heeft op den staart gewezen, maar
moest zich houden aan wat er nu eenmaal stond.
Heelmaal ermee in overeenstemming zijn, en anders...

En dan ook nog: prof. dr K. Schilder.

Kent ds Vellenga nu HEUSCH niet de diep be-
droefde stukken van de synode over dezen KETTER?

Ja, ketter. Want dat staat er duidelijk.
Neem alleen maar het van fouten krioelende „Rap-
port over de kwestie Prof. dr K. Schilder“. Stuk der
synode. Schorsingsgrond, later afzettingsgrond: DAT
HIJ (K. S.) DE LEERUITSPRAKEN OPENLIJK
BESTRIJDT (dat is gezegd, NADAT ik mijn praead-
vies had uitgebracht, en ziet dáárop, want zakelijk
had ik daarna later niets toegevoegd.

Wat staat in dit synodestuk nog meer? Alle kerke-
raden hebben het gehoord, bl. 6 van dit synodaal toe-
gezonden Rapport:

„Wat Prof. Schilder NU doet met het toezenden van
zijn stuk aan alle kerkeraden (d.w.z. bovenbedoeld
praeadvies, met de daarin opgenomen passages over
dat PERFECTUM, ds Vellenga!!!) NADAT uw synode
die besluiten genomen heeft, houdt onder meer in HET
VERDELDIGEN EN PROPAGEEREN VAN EEN GE-
VOELEN DAT MET DE LEERUITSPRAKEN.....
IN KENNELIJKE TEGENSPRAAK IS..... Hij LAAT
DUIDELIJK GENOEG UITKOMEN dat hij met de be-
doelde leeruitspraken ZICH ALLERMINST VER-
EENIGEN KAN. Die uitspraken immers worden door
hem als innerlijk tegenstrijdig en deels onjuist geken-
schetst“. De heeren nemen er nota van, wat van-
daag de heele synodocratische pers, ds Meynen voorop,
en ettelijke anderen daarna, verdonkeremane, maar
hier nota bene, zwart op wit door de synode zelf her-

innerd wordt, dat ik een DOGMATISCH bezwaar heb,
bl. 6, en nemen er ook nota van, dat ik in die missive
van 13 December 1943, bovenbedoeld praeadvies, die
opmerking maakte OVER DE BETEKENIS VAN
HET WOORD „WEDERGEBOREN“.

Daarna volgen dan die honderden anderen, ds
Vellenga.

Geen water van de zee wisch dus het feit af: ik
zelf, die gezegd heb: het futurum MOEST erbij op
uw eigen standpunt, MOCHT HET FUTURUM NIET
LEEREN. Als U nóg daarvoor de oogen sluit, dan...

K. S.

WIE KAN HELPEN?

De heer Eduard Philipp, Oberschullehrer i.R., Bad
Ischl, Bahnhofstrasse 5 in Ober-Österreich vraagt mij
terwille van de opleiding van kerkmusici en ook ter
verbreiding van het kerkelijk lied hem gratis te helpen
aan een exemplaar van een Nederlandsch gezangen-
boek met noten en ook van een Nederlandsch psalm-
boek met noten. Wat ik zelf bezit leent zich niet voor
verzending.

Is er misschien iemand, die mij kan helpen? Dan
kan ik het doorsturen naar Oostenrijk. De heer Philipp
is „Verbandsobmann“ van den „Verband für Evange-
lische Kirchenmusik in Österreich“.

K. S.

NOGMAALS: INZAKE DE ZENDING.

Voor ons nummer van vorige week ontvingen we
een verzoek van Mr Dr J. Meulink, het nieuwe giro-
nummer voor de zendingsgelden nog niet aan onze
lezers mede te deelen. De krant was echter reeds af-
gedrukt. We brengen dus thans hiermede zijn ver-
zoek over, het bericht van 26 October j.l. als niet
geplaatst te beschouwen.

DE UITGEVERS.

OPVOEDING EN ONDERWIS

EEN BRIEF AAN DE VRIJE UNIVERSITEIT.

We ontvingen afschrift van volgenden brief:

Den Haag, 11 October 1946.

Den Weledelgestrengen Heer Mr Th. J. Barentsen,
Correspondent der Vrije Universiteit,
Archimedesstraat 70, Den Haag.

Mijnheer,

Wij ontvingen Uw schrijven van 30 September j.l.,
waarmede U ons als kerk uitnodigt, op Zondag 20
October a.s. den arbeid Uwer vereniging in ons
gebed te gedenken.

Eenerzijds zijn wij dankbaar voor de herinnering
aan den stichtingsdatum Uwer vereniging. Wij willen
zeer zeker den Heere danken voor Zijn barmhartig-
heid en trouw, daarin aan volk en kerk bewezen, dat
Hij mannen verwaardigd heeft om de heerlijkheid van
Zijn Naam uit te roepen over het terrein der weten-
schap door een vereniging in het leven te roepen
tot beoefening der wetenschap in volstrekte gebonden-
heid aan het Woord des Heeren en, voor wat het
onderwijs in de Godgeleerdheid betreft, op den grond-
slag van de Drie Formulieren van Eenigheid. Danken
willen wij ook voor den Zegen des Heeren, waarmede
deze daad van geloofsgehoorzaamheid bekroond werd
in vruchten van geloovig wetenschappelijk onderzoek
en in de vorming van trouwe Dienaren des Woords.

Anderzijds is deze tot onze kerk gerichte oproep
voor ons een zeer pijnlijke gewaarwording. Het is ons
ook niet mogelijk, zóó te bidden, als U van ons ver-
langt. Ten eerste is het gezamenlijke gebed van dege-
nen, tot wie U zich blijkbaar heeft gericht, daardoor
verhinderd, dat onder hen een ernstig confessioneel
conflict is uitgebroken, dat als zoodanig, gezien den
grondslag Uwer universiteit, in het bijzonder ook
dien van haar theologische faculteit, onmiddellijk Uw
Vereniging raakt. In verband hiermede kan ook ten
tweede de inhoud van het door ons op te zenden gebed
niet in overeenstemming zijn met hetgeen U wenst.
Wij kunnen n.l. niet bidden, dat de Heere deze Uni-
versiteit in haar tegenwoordige gestalte in stand
moge houden en wij kunnen en mogen ook niet om
des Heeren Zegen over haar tegenwoordigen arbeid
bidden, omdat wij weten, dat Zijn Zegen op dien
arbeid niet kan rusten. Wel moet er gesmeekt worden
om wijsheid voor haar hoogleraren, doch slechts in
dien zin, dat verschillende harer professoren, ver-
bonden aan haar Theologische Faculteit, zich van
hun dwaasheid bekeeren, waarmede zij met een valsch
beroep op den grondslag van hun Faculteit, de zich
nog steeds Gereformeerd noemende Kerken hebben
doen afdwalen van het Woord Gods en de Gerefor-
meerde Belijdenis, ja zelfs van de Gereformeerde Be-
ginselen, welke voor alle Faculteiten Uwer universi-
teit als grondslag gelden. En tenslotte hebben wij
zeer zeker ook te bidden voor Uw studenten, niet het
minst, opdat zij bewaard mogen worden voor de ver-
derfelijke theorieën, welke verschillende Uwer pro-
fessoren huldigen.

Onder leiding en op advies van verschillende Hoog-
leraren der Theologische Faculteit Uwer vereniging
hebben n.l. de Generale Synodes van 1939/1943, 1944
en 1946 onder degenen, die de V.U. liefhebben of

liefhadden, een droeve scheur getrokken. Deze Sy-
nodes hebben, speciaal inzake Genadeverbond en Zelf-
onderzoek, uitspraken gedaan, bindend verklaard en
tegenover ingebrachte bezwaren gehandhaafd, welke
naar hun zakelijken inhoud blijkende uit officieele
stukken als Toelichting en Praeadvies, zoomede
blijkens door Synodeleden en andere vooraanstaande
leiders van het Gereformeerde volk gegeven voor-
lichting en verdediging, bewezen zijn niet gegrond te
zijn op Gods Woord, de Gereformeerde Belijdenis en
de Kerkelijke Formulieren. Verder is al weder, mede
onder invloed van genoemde professoren, die een ver-
bonds- en sacramentaleer voorstaan, welke zeer duide-
lijk met Schrift en Belijdenis strijdt, een hiërarchisch
systeem van kerkregering ingevoerd, dat niet alleen
in strijd is met het aangenomen accoord van kerke-
lijke samenleving, maar ook ten sterkste door de
Gereformeerde Belijdenisschriften veroordeeld wordt.
Tenslotte heeft dit hiërarchische stelsel met hun volle
instemming en medewerking geleid tot de verschrikke-
lijke zonde van schorsing, ontzetting uit het ambt
en valsche bediening van de sleutelmacht, waarmede
trouwe dienaren en belijders van onzen Heere Jezus
Christus vervolgd werden. Ja, één dezer professoren
heeft zich zelfs niet ontzien het gedrag dergenen,
die het eerst aan deze valsche kerkelijke tucht ten
offer vielen, „godeloos“ te noemen en daarmede te
lasteren de trouw en de gehoorzaamheid van die
broeders, die om des gewetens wil slechts wilden
buigen onder het gezag van den Koning der Kerk.

Gezien nu deze verschrikkelijke tweespalt tusschen
professoren Uwer vereniging en leden Uwer vereen-
iging, die zich aan de besluiten van genoemde
synodes geconformeerd en daarmede de verantwoorde-
lijkheid voor de uitwerping van getrouwe belijders
van 's Heeren Naam mede op zich genomen hebben
eenerzijds, en die uitgeworpen broeders, die ook Uw
vereniging om Gods wil liefhadden anderzijds, past
het U niet, dit diep ingrijpende conflict, dat direct
den grondslag Uwer vereniging raakt, te negeren
en te doen, alsof hier een GEZAMENLIJK gebed tot
den God van Waarheid en Gerechtigheid zou kunnen
worden opgezonden.

Ondanks het geschil inzake de Belijdenis en het
gezag van het Woord des Heeren, heeft Uw vereen-
iging het, voor zoover ons bekend, geacht niet op haar
weg te liggen, zelfstandig in dit geding een beslissing
te nemen en te beoordeelen, of haar professoren zich
in hun kerkelijke handelingen wel getrouw hebben
betoond aan den door de Vereeniging beleden grond-
slag. Directeuren Uwer vereniging hebben blijkbaar
geen oogenblik gemeend te moeten ingrijpen, toen zij
konden constateeren, hoe bedoelde professoren in
hun afwijkende leer en met hun van de Gereformeerde
Beginselen, door stichters der Vrije Universiteit zoo
schoon beleden, afwijkende kerkrechtelijke theorieën,
een funesten invloed uitoefenden op de kerken, die
de V.U. via haar Theologische Faculteit heeft willen
dienen. Daarom is er in Uw oproep zooveel, dat ons
bedroeft, omdat zij aantoonen, dat Uw vereniging zich
niet bekommert over het schrikkelijke onrecht en de
smaadheid, ons met een beroep op haar eigen grond-
slag aangedaan of wel..... daaraan haar goedkeuring
hecht. In het laatste geval echter is de breuk met Uw
vereniging, voor zoover niet reeds een feit, mensche-
likerwijs gesproken onherstelbaar en kunnen wij in
dezen oproep geen enkelen factor vinden, die ons ver-
trouwen zou kunnen inboezemen.

Wij meenden U eerlijkheidshalve omtrent ons stand-
punt rekenschap te moeten geven en wij willen hier-
aan de bede toevoegen, dat Uw vereniging zich op
deze punten moge bekeeren en wederom in waarheid
en gerechtigheid haar grondslag moge maken tot een
geldende basis van geheel haar optreden en tot een
werkelijk erkenden norm voor haar interne tucht-
oefening.

Dan alleen zien wij een mogelijkheid den vereen-
igingsarbeid te zuiveren van dwalingen die de V.U.
van binnen uit in haar hartader, d.i. in de door haar
beleden beginselen, aantasten.

Wij verzoeken U het bovenstaande wel aan Uw op-
drachtgevers, de Directeuren Uwer vereniging, te
willen doorgeven. Onzerzijds zal dit schrijven ter pu-
blicatie in het weekblad „De Reformatie“ worden
aangeboden.

Met verschuldigde Hoogachting

teekenen wij inmiddels,

de Kerkeraad der Gereformeerde Kerk van
den Haag-West (onderh. Art. 31 K. O.).

NOG EENS DE A.N.O.V.-KWESTIE.

Zoo is dan nu de beslissing gevallen. Toetreding
van de Ver. van Chr. onderwijzers en onderwijzeressen
in Nederland en overzeesche gewesten tot het A.N.O.V.
is een feit geworden. ± 1800 leden namen aan het
Referendum deel. De rest, d.i. ongeveer 1/3 van het
totaal aantal leden, heeft zich in stemming ont-
houden. Waarom toch? Was de kwestie hun te onbe-
langrijk om zich daarvoor ook maar eenige moeite te
geven? Interesseerde het hun niet of „De Grootte“?
(zoo wordt immers korthedshalve de Vereeniging van
Chr. onderwijzers genoemd) toetreedt tot het A.N.O.V.
= Algemeen Nederlands Onderwijzers Verbond?

In elk geval zij zijn klaar met hun standpunt, dat
ze nu, na toetreding tot het A.N.O.V., hebben in te
nemen. Ze blijven natuurlijk heel gewoon lid van 's